

Sygn. akt III CNP 15/16

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa Gminy S.
przeciwko Polskiemu Towarzystwu Turystyczno-Krajoznawczemu
o ochronę własności ,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 października 2016 r.,
na skutek skargi strony pozwanej
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 17 listopada 2015 r., sygn.
akt II Ca .../15,

1) odrzuca skargę;

2) zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3.600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym.

UZASADNIENIE

Skarżące Polskie Towarzystwo Turystyczno–Krajoznawcze, na podstawie art. 424¹ § 1 k.p.c., domagał się stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 17 listopada 2015 r. (sygn. akt II Ca .../15) wydanego w sprawie o ochronę własności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Poza wykazaniem przesłanek dopuszczalności skargi określonych w art. 424¹ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem - zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c. - powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona ze wskazaniem w jakiej części zostało zaskarżone, przytoczenie jej podstaw i ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym orzeczenie to jest niezgodne, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe oraz wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Zachowanie powyższych wymagań konstrukcyjnych skargi podlega badaniu przez Sąd Najwyższy przy wniesieniu skargi. Uchybienie tym wymaganiom nie podlega sanowaniu, zatem brak któregokolwiek z tych elementów konstrukcyjnych skargi skutkuje odrzuceniem skargi *a limine* (art. 424⁸ § 1 k.p.c.). Wymagania te powinny być bowiem spełnione w sposób kumulatywny, a nadto że każde z nich ma charakter samoistny, powinno być zatem spełnione samodzielnie, niezależnie od innych (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 lipca 2005 r., IV CNP 1/05 oraz z dnia 7 sierpnia 2012 r., III CNP 14/12 - nie publ.).

Brak jest podstaw do przyjęcia, że wniesiona przez pozwanego skarga spełniała wymaganie określone w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., który nakłada na skarżącego obowiązek uprawdopodobnienia szkody spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy. Ze względu na to wymaganie niezbędne jest więc przedstawienie w skardze wyodrębnionego wyводу i uprawdopodobnienie w nim wyrządzenia szkody ze wskazaniem jej rodzaju, czasu jej wystąpienia, rozmiaru oraz wykazanie istnienia związku przyczynowego pomiędzy szkodą a wydaniem zaskarżonego wyroku.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest też stanowisko, że do spełnienia omawianej przesłanki konieczne jest istnienie szkody w chwili wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, nie jest zatem wystarczające powołanie się w skardze na samo zagrożenie wystąpienia szkody, choćby było ono realne. Taki wniosek wynika z wykładni literalnej powołanego przepisu dokonywanej w związku z art. 424¹ § 1 k.p.c. i art. 417¹ § 2 k.c., w których ustawodawca powtórzył zawarty w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. zwrot „została wyrządzona szkoda”. Sformułowanie to świadczy o tym, że skarga przysługuje stronie tylko wtedy, gdy przez wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem została już stronie wyrządzona szkoda (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, z dnia 4 sierpnia 2009 r., II CNP 43/09, z dnia 10 grudnia 2010 r., III CNP 48/10 - nie publ., z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141 oraz z dnia 11 stycznia 2006 r., II CNP 13/05, OSNC 2006, nr 6, poz. 110).

Skarżący we wniesionej skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia ograniczył się do stwierdzenia, że uprawdopodobniając wyrządzoną szkodę materialną przez wydanie zaskarżonego wyroku przez Sąd II instancji, zgłasza, bliżej określone w skardze dowody. Ze skargi nie wynikają żadne bliższe okoliczności dotyczące rozmiaru szkody, czasu jej powstania oraz związku przyczynowego pomiędzy doznaną szkodą a wyrokiem zaskarżonym skargą. Przesądza to o tym, że w sprawie nie została spełniona przesłanka przewidziana w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.

Z tej przyczyny skarga uczestnika o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, jako niespełniająca wymagania przewidzianego w powołanym wyżej przepisie, podlegała odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.). O kosztach postępowania ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c. oraz § 10 ust. 5 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego w urzędzie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804).

kc

jw